

Biografia de l'autor: Antoni Juncosa Aysa

La caixa de mariner que integra part de la col·lecció del Museu Marítim de Mallorca pertany a l'arquitecte i amic de la mar Antoni Juncosa Aysa. Durant deu anys, aquest col·leccionista s'ha encarregat del manteniment de la peça, a més d'incorporar-hi alguns afegits com el curiós encadenat de ferro en forma de cor que tanca les dues parts de l'estructura. És una peça de dimensions mitjanes, de tapa bombada i fustes laterals que es varen incloure per facilitar-ne el transport. L'interior del moble presenta una escena policromada del mite bíblic de Judit amb la decapitació del general assiri Holofernes a la ciutat de Betúlia.

Malauradament no disposam d'informació concreta relativa a l'origen o a les circumstàncies per les quals ha arribat fins als nostres dies. Seguint els exemples d'altres caixes, podem suposar que el moble podria haver estat reutilitzat per transportar sucre des de Cuba durant la darrera dècada del segle XIX. Una altra hipòtesi defensa que, des de mitjans del segle XX, la peça s'hauria reconvertit en objecte del col·leccionisme per part de les diferents famílies mallorquines, tal com va ocórrer amb moltes caixes de mariner ubicades a Catalunya (de Quiroga, 2010). Aquesta darrera idea explicaria en gran part el caràcter privat i poc conegut d'aquesta peça.

Per l'estat de conservació, s'intueix que el moble podria datar de devers el segle XVIII, tot coincidint amb l'auge de les caixes policromades al Mediterrani (de Quiroga, 2010). A més, el tipus de material que presenta ens podria donar informació relativa a l'estatus socioeconòmic que va tenir el propietari d'origen. En aquest cas, la caixa estaria composta amb fusta de pollancre, un material assequible i relativament fàcil d'aconseguir per un col·lectiu amb poc recursos econòmics com era el cas dels mariners (Martínez, 2014). Cal recordar que aquest tipus de mobiliari, malgrat que el nom així ho indica, no només pertanyia als mariners, sinó que era utilitzat per un grup social més ampli vinculat a la mar, com eren els patrons i els oficials (de Quiroga, 2010).

[1]. *Entrevista feta a Salvador Anguera (març de 2021).*